

نراتزوری بهترین فرصت برای صدرنشینی را از دست داد. ناپولی با تساوی مقابل لاتزیو صراحتاً جایگاهش را به اینزآگی و شاگردانش پیشکش کرده بود اما آفنی‌ها قدر این موقعیت طلایی را ندانستند و با شکست در تورین، به حضور خود در رده دوم جدول ادامه دادند، با این تفاوت که حالا فاصله آنها با صدر نه یک امتیاز که دو امتیاز است.

■ ■ ■

هنر یک مخیاربان، هافبک نراتزوری هاج و واج از شکست یک بر صفر تیمش مقابل یووه صراحتاً می‌گوید: «نمی‌دانم چرا اینتر در بازی‌های بزرگ مشکل دارد. توضیح این موضوع سخت است. نمی‌دانم مشکل چیست، تمام تلاش خود را می‌کنیم تا در همه بازی‌های پیش رو به پیروزی برسیم اما برابر تیم‌های بزرگ به مشکل می‌خوریم. نمی‌دانم چرا این اتفاق رخ می‌دهد. نیمه اول ما غیرقابل مهار بودیم و می‌توانستیم دوسه گل بز نیمه اما نیمه دوم تاوان فرصت‌سوزی‌های‌مان را پس دادیم و نتوانستیم قفل بازی را بشکنیم.»

آمار نشان می‌دهد اینتر در فصل جاری، در برابر هشت تیم برتر جدول، به طور میانگین تنها ۱/۲ امتیاز در هر بازی کسب کرده است و این صحبت‌های مخیاربان در خصوص اینکه اینتر مقابل تیم‌های بزرگ به مشکل می‌خورد را ثابت می‌کند؛ مسئله‌ای که بی‌شک بزرگ‌ترین دغدغه این روزهای اینزآگی است که خود نیز به آن اشاره دارد: «باید عملکردمان را در بازی‌های بزرگ بهبود بخشیم، آمار نشان می‌دهد این مشکل واقعی است.»

اینتر مقابل آتالانتا، لاتزیو و فیورنتینا به برتری رسید اما برابر میلان و یوونتوس تن به شکست داد و این باخت آخری از دیگر شکست‌ها تلخ تر هم بود چراکه نراتزوری این فرصت را داشت تا با عبور از ناپولی برای اولین بار از اکتبر ۲۰۲۴ صدر جدول را تصاحب کند، اما این اتفاق رخ نداد و اینزآگی و شاگردانش با دست خالی ورزشگاه آلیانز یوونتوس را ترک کردند. اینتر در اکتبر هم در حالی به تساوی ۴-۴ مقابل یووه رضایت داده بود که تا دقیق پایانی بازی ۲-۴ در سن‌سیرو پیش بود اما دست آخر به تساوی رضایت داد تا هیچ حرفی برای گفتن و دفاع از عملکرد شاگردانش نداشته باشد: «باید کمتر حرف بز نیم و بیشتر تلاش کنیم. حسرت و ناامیدی زیادی وجود داد. ما باید از فرصت‌های گلزنی که داشتیم بهتر استفاده می‌کردیم. این یعنی آنچه تاکنون انجام دادیم کافی نیست، پس ما باید کمتر شمار بدھیم و سرمان را پایین بیندازیم و سخت‌تر کار کنیم، مخصوصاً در تقابل‌های مستقیم با تیم‌های بزرگ.»

■ ■ ■

شرایط تیագو موتا اما کاملاً متفاوت از همتای خود روی نیمکت اینتر بود. سرمربی یوونتوس خرسند از برتری خانگی مقابل تیم دوم جدول که باعث شد با تقاضا گل بهتر نسبت به لاتزیو خود را به رده چهارم جدول برساند، تأکید کرد که برتری در این دیدار اعتماد به نفس خوبی برای او و شاگردانش به دنبال داشته است:

قیچی جواب نداد، طارمی زیر تیغ ایتالیا رفت!

شمیم رضوان

یک‌شنبه شب می‌توانست شب طارمی باشد. کافی بود قیچی برگردان زیبایی که ز د با واکنش خوب میشله گری گوریو مواجهه نمی‌شد تا هم اینتر بازنده میدان نباشد و هم از حجم انتقادهایی که طارمی را نشانه گرفته کاسته شود، ضمن اینکه مهاجم ایرانی نراتزوری می‌توانست با گل کردن قیچی برگردان زیباییش بار دیگر نامزد جایزه پوشکاش (زیباترین گل سال فوتبال جهان) شود. طارمی پیش از این، زمانی که با پیراهن پورتو در لیگ قهرمانان اروپا حضور داشت، دروازه چلسی را باز کرد و همان سال گل او نامزد جایزه پوشکاش شد. این بار اما شانس با طارمی یار نبود و قیچی برگردان زیباییش که یک‌لحظه باعث حبس شدن نفس‌ها در سینه شده بود، با نتیجه‌ای که باید و انتظار داشت، همراه نشد.

طارمی که در ترکیب اصلی اینتر قرار داشت، دقیقه ۱۸ بازی با ضربه‌ای دیدنی تماشاگران حاضر در ورزشگاه را نیم‌خیز کرد و به وجد آورد. طارمی و لاتوئارو زوجی بی‌خاصیت را تشکیل داده بودند که ثمره همکاری آنها صرفاً از دست دادن موقعیت‌های متعدد بود و پس، فرصت‌سوزی طارمی باعث شد منتقدان او منتظر روشن شدن هوا نشده و همان شبانه مهاجم ایرانی آفنی‌ها را زیر سؤال ببرند. کارسا، مجری و گزارشگر اسکای صراحتاً طارمی را بدترین بازیکن اینتر خواند: «آمار او ناامیدکننده است. تنها سه گل که دو تای آن از روی نقطه پناالتی است. تصمیمات او غیرقابل درک است، خصوصاً وقتی توپ را نگه می‌دارد و پاس نمی‌دهد.» پائولو دی کانلیو، مهاجم سابق و اسطوره‌ای فوتبال ایتالیا نیز مدعی است طارمی نتوانسته خودش را با تیم تطبیق دهد و به لحاظ ذهنی و ارتباط با هم‌تیمی‌هایش ناهماهنگ است. فیلیپپو ترمونتانو نیز با صدایی گرفته با سرزنش مداوم طارمی مهاجم ایرانی اینتر بار دیگر او را ناامید کرده است. توتو مرکاتونیز حضور او را در زمین کم‌رنگ و سرگردان خواند. علاوه بر کارشناسان، هواداران اینتر نیز با کلماتی خشن به‌انتقاد از طارمی پرداختند.

اینزآگی تعارف ناپولی را پس زد

فرصت‌سوزی اینتر

هافبک پیووه با برادرش بود که پیراهن اینتر را به تن دارد. رویارویی توران و مارکوس نظر رسانه‌ها را هم به خود جلب کرده بوده؛ اتفاقی که ملی پوش فرانسوی بیانکتوری آن را تجربه فوق‌العاده‌ای خواند: «مثل بازی در باغ خانه خودمان بود، اما فکر می‌کنم مچ پایش هنوز هم درد دارد که از ابتدا بازی نکرد، هر چند برای من برتری یووه مهم بود تا بازی برابر برادرم. وظایف دفاعی ما برابر اینتر بیشتر بود. باید کمی عقب بازی می‌کردیم تا بین بازیکنان هجومی حریف تعادل برقرار کنیم و خوشحالم موفق به مهار آنها شدیم.»

■ ■ ■

اینزآگی و شاگردانش بعد از باخت مقابل یوونتوس با انتقادهای

کاپیتانی سیتی، افتخاری برای هالند

اشرف رامین

ستاره نروژی همچنان با سیتی پله‌های ترقی را طی می‌کند و در اوج جوانی کاپیتانی آی‌ها را نیز تجربه کرده است. پیوستن به منچستر سیتی بهترین تصمیم زندگی ارلینگ هالند است. او وقتی او به جمع

سیتین‌ها اضافه شده هم خیال گوار دیولا یالت خط حمله راحت است و هم موتور گلزنی

هالند روشن شده است. در چهارمین فصل حضور در جمع من سیتی یک اتفاق ویژه

دیگر نیز برای ارلینگ رقم خورده؛ در جدال این تیم با نیوکاسل سرمربی تصمیم گرفت بازویند کاپیتانی را به هالند بدهد. مهاجم ۲۵ساله برای نخستین‌بار این وظیفه را برعهده داشت و در اولین محک نیز سربلند شد. درواقع عملکرد هالند آنقدر در سیتی خوب و رضایت‌بخش بوده که به انتخاب اول گوار دیولا تبدیل شده است. هالند پس از درخشش من سیتی مقابل نیوکاسل به این موضوع واکنش نشان داد:

«کاپیتان این تیم بودن یک افتخار ویژه است. از همه بابت حمایت‌تان ممنونم.»

گوار دیولا نیز از این انتخاب راضی بود: «او را برای کاپیتانی پیشنهاد

کردم چراکه این بازیکن حداقل ۱۰سال در اینجا حضور خواهد

داشت و دیر یا زود باید مسئولیت کاپیتانی را قبول می‌کرد.»

بازیکن نروژی استاد گلزنی است و در بسیاری از تیم‌های جزیره آرزوی داشتن او را دارند. در این فصل هالند در ۴۱ بازی برای منچستر سیتی به میدان رفته و آمار ۲۴ گل و چهار پاس گل را به ثبت رسانده است. او حتی فصل گذشته هم برای سیتی ۵۲گل زد و کفش طلای لیگ برتر را به دست آورد. فردا شب دیدار حساس با رئال مادرید است و فرصتی دیگر برای هالند تا شایستگی‌هایش را نشان دهد. ارلینگ هالند در بازی رفت هر دو گل سیتی را به ثمر رساند اما نتوانست جلوی باخت ۳ بر ۲ تیمش را بگیرد. دیدار برگشت در برایتو است و بدون شک سیتین‌ها برای بقادر لیگ‌قهرمانان باید به فکر رقم زدن معجزه باشند.

درد منچستر دوا ندارد

یونایتد آموریم در سر اشیبی سقوط

منچستر نیز بحرانی است. ماتئاس دلیخت مدافع این تیم بعد از بازی از همه اعضای تیم خواست مسئولیت‌پذیر باشند: «فکر می‌کنم وقتی شکست می‌خورید، باید خیلی چیزها را بهتر کنید. در حال حاضر ما در جایی که منچستر یونایتد باید باشد، نیستیم و بازی‌ها را نمی‌بریم. چیزهای زیادی برای بهتر شدن وجود دارد. اگر من راه‌حل را می‌دانستم، آن را می‌گفتم؛ اما نمی‌دانم. متأسفانه مسائل زیادی وجود دارد که باید بهبود یابد و فکر می‌کنم اول از همه باید به خودمان نگاه کنیم، مسئولیت‌پذیر باشیم و کنار هم بمانیم. اگر هر کدام از ما به تنهایی کار خودمان را انجام دهیم، هرگز به نتیجه نخواهیم رسید. باید کنار هم بمانیم و سعی کنیم بفهمیم چه چیزی اشتباه پیشان رفت، تفاوت این بازی چه بود، چرا این بازی را باختیم و چرا نمی‌توانیم برنده شویم. این برای یونایتد کافی نیست. فرصت‌های‌مان را به اندازه کافی به گل تبدیل نمی‌کنیم و گل‌های زیادی در یافت می‌کنیم. فکر می‌کنم چیزهای زیادی باید بهتر شوند و امیدوارم با زودی شرایط کمی بهتر شود.»

تن‌هاگ و هشت باخت سهم آموریم بوده است. نکته عجیب این است که آموریم بعد از باخت تیمش به تاتنهام تأکید کرد نسبت به آینده من یونایتد نگران نیست: «تفاوت بازی در این بود که آنها گل زدند و ما گل نزدیم و شکست خوردیم. فرصت‌های خوبی داشتیم. در ضدحملات موقعیت‌هایی داشتیم و تلاش می‌کردیم نتیجه بگیریم. اما در نهایت آنها گل زدند و ما گل نزدیم. لیگ برتر سخت‌ترین رقابت در جهان است. سعی می‌کنم فکر آنها باشم. سعی می‌کردیم بازی را بخوانیم. تیم برای رسیدن به گل فشار می‌آورد و نیازی به تغییر احساس نمی‌کردم. نگران نیستم، هواداران‌مان را درک می‌کنم و اینکه رسانه‌ها در مورد ما چه فکر می‌کنند. از باخت متنفرم. این بدترین حس است. به بقیه چیزها فکر نمی‌کنم. اینجا هستیم تا به بازیکنانم کمک کنم. شرایطم و شغل را درک می‌کنم، به کار اطمینان دارم و فقط می‌خواهم بازی‌ها را ببرم.» بازیکنان یونایتد نیز دیگر تحمل این شرایط را ندارند. با اینکه انتظار می‌رفت با تغییر کادرفنی اوضاع عوض شود ولی به نظر می‌رسد رختکن

برای کسب سهمیه اروپا می‌جنگد، حالا نه تنها جایی در بین بهترین‌های جزیره ندارد بلکه به منطقه سقوط نزدیک‌تر هم شده است. کسب ۲۹ امتیاز از ۲۵ بازی بی‌انگیزگی و ناکامی تیم را به وضوح نشان می‌دهد. درواقع تیم‌های بحران زده از رویارویی با یونایتد استقبال می‌کنند چراکه می‌دانند تیم آموریم می‌تواند آنها را از بحران نجات دهد. تیم پوستوگولو با کسب هر سه امتیاز این بازی به رده دوازدهم صعود کرد. از طرفی تاتنهام پس از ۳۵ سال موفق شد مقابل منچستر رکوردشکنی کند، این تیم در این فصل در سه روبرود متفاوت (لیگ، جام حذفی و جام اتحادیه) سه باخت به قرمزها تحمیل کرده است.

دوازدهمین شکست این فصل لیگ برتر در حالی به ثبت رسید که هنوز ۱۳بازی دیگر از لیگ باقی مانده و بازی‌های لیگ اروپا نیز در پیش هستند. با ادامه این روند هیچ بعد نیست تعداد باخت‌ها افزایش یابد و اگر به بیش از ۱۷ شکست در لیگ برسد، بدترین فصل منچستر در تاریخ لیگ برتر ثبت خواهد شد؛ در این میان چهار باخت سهم

گزارش ۲ شیوا نوردوی

نداشته است. سرمربی پرتغالی نیز درست مثل اریک تن‌هاگ دچار سردرگمی و ناامیدی است و عملکرد تیمش در هفته‌های اخیر نشان می‌دهد آموریم نیز نتوانسته راهکاری برای نجات تیم پیدا کند. شکست یک بر صفر مقابل تاتنهام، یونایتد را به رده پانزدهم تبعید کرد تا خطر سقوط به دسته یک بیش از پیش احساس شود. تیمی که در این فصل

تیره‌روزی‌های منچستر یونایتد با رکوردشکنی تاتنهام تشدید شد. انتظار می‌رفت قرمزها در زمین تاتنهام خودی نشان دهند اما تک‌گل مدیسون کافی بود تا یک پیروزی برای اسپرژ ثبت شود و یک باخت دیگر به پای من یونایتد. آمدن روبن آموریم عملاً سودی برای شیاطین سرخ

نیشگون

تشکر از امیر ۴سال بعد

فریدون حسن

«امیدوارم این بار تغییراتی در تیم ملی نداشته باشیم و اجازه دهند با

سرمربی ایرانی به جام جهانی برویم» این جمله را میرشاد ماجدی، عضو هیئت رئیسه فدراسیون فوتبال و رئیس هیئت فوتبال استان تهران می‌گوید؛ جمله‌ای که باز هم باعث نگرانی در خصوص نیمکت تیم ملی و آینده سرمربی آن است؛ جمله‌ای کاملاًخلاف آنچه رئیس فدراسیون فوتبال مدعی آن است. تاج همین چند روز قبل گفته بود: «هیچ کجای دنیا آدم موفق را عوض نمی‌کنند.»

البته میرشاد ماجدی در ادامه حرف‌هایش مثل مهدی تاج توپ را به زمین رسانه‌ها انداخت و گفت: «صحبت‌هایی در رسانه‌ها مطرح شده و امیدوارم اینگونه نباشد، چراکه یک بار چنین اتفاقی رخ داده است. حضور در جام جهانی در امریکا یا کانادا با مربی ایرانی غرور ملی را تهیج می‌کند.»

خب حالا ما می‌گوییم که واقعا باید نگران سرنوشت نیمکت و سرمربی تیم ملی باشیم. به قول ماجدی قبلاً هم این اتفاق افتاده، در دوره مهدی تاج رخ داده، پس می‌تواند دوباره و حتی چند باره هم اتفاق بیفتد. بار پیش یک خارجی رفت و یک خارجی دیگر جانشینش شد. حالا یک ایرانی می‌رود و احتمالاً یک خارجی بیکار دیگر می‌آید. اصلاً کسی چه می‌داند شاید هم یک ایرانی آمد، این جابه‌جایی آنقدر ادامه پیدا می‌کند که بالاخره فدراسیون به گزینه مطلوب خود برسد. موفقیت و شکست هم اصلاً مهم نیست، چون اینجا فوتبال ایران و فدراسیونش بر این باور است که حتی می‌توان سرمربی موفق را هم جابه‌جا کرد.

نگاه به حرف‌های‌شان نکنید. امیرقلعه‌نویی موفق بوده، اصلاً مهم نیست. مگر اسکوچیچ موفق نبود؟ مهدی تاج برکنارش کرد و چند روز پیش بعد از چهار سال از او به خاطر زحماتش تشکر کرد، حالا هم می‌تواند همان اتفاق بیفتد، نهایتش این است که مهدی تاج چهار سال دیگر از امیرقلعه‌نویی هم تشکر می‌کند. به هر حال فوتبال ایران با امثال تاج، کاشانی، بهاروند، عزیزی خادم و عابدینی شناخته می‌شود نه با علی دایی، امیرقلعه‌نویی، کریم باقری، عابدزاده، سردار آزمون، جهانپخش و طارمی و... آهای هواداران فوتبال نگران سرنوشت نیمکت تیم ملی باشید. اینجا فوتبال ایران است و آدم‌های موفکش خیلی راحت تغییر می‌کنند، چون مدیریت فوتبال نمی‌تواند ببیند در حالی که خودش ناموفق است. مربی تیم ملی‌اش موفق عمل می‌کند. راستی این روزها کسی از کارلوس کی‌روش خبر دارد؟ به هر حال شاید مدتی است بیکار شده و دنبال تیم می‌گردد و چه تیمی بهتر از تیم ملی ایران برای حضور در جام جهانی، نتیجه و غرور ملی هم اصلاً مهم نیست.

حامد قهرمانی

اسکی نگاه ویژه می‌خواهد

تاریخ‌سازی با رتبه ۳۷!

ورزشکاران ایران در بازی‌های زمستانی قاره آسیا نتوانستند موفقیتی را کسب کنند. خب دور از انتظار هم نبود. کسی هم توقعی نداشت، البته این مسئله ربطی به اعزام آنها و تلاش برای رسیدن به موفقیت ندارد. در بروجه‌های تیم‌های ملی و ورزش‌های زمستانی باید آنقدر تلاش کنند و خود را مقابل حریفان قدرتمند محک بزنند تا بتوانند به موفقیت دست یابند. اینگونه نیست که با یک و حتی چند شکست میدان را خالی کنند و دیگر دست از تلاش بکشند.

اما در این میان نباید از حقایق هم گذشت. اینکه مثلاً اسکی‌بازان ایران حتی به خط پایان هم نرسند و کار آنقدر بقیع پیدا کند که وقتی یک اسکی‌باز در جمع ۳۹ نفر رتبه ۳۷ را به دست می‌آورد، از او به عنوان تاریخ‌ساز یاد شود، دیگر چیزی شبیه مسخره‌بازی است. کسی توقع کسب مدال طلا و رفتن روی سکو را نداشت، همه هم خوب می‌دانستیم که تیم اعزامی به ناگوا میادال آور نیست ولی اینگونه بزرگنمایی و موفقیت قلمداد کردن یک شکست حقارت‌بار به نوعی توهین به شعور افکار عمومی و علاقه‌مندان به ورزش کشور است. رسانه‌ها هم واکنش‌های نمی‌خواهیم عملکرد ملی‌پوش اسکی ایران را زیر سؤال ببریم اما آنچه مشخص است اینکه اسکی ایران در سال‌های اخیر پیشرفت چندانی نداشته و نتایج کسب‌شده در بازی‌های آسیایی هم گواهی بر این موضوع است. بنابراین با القاب و عناوینی مانند تاریخ‌سازی نباید کم‌توجهی و برنامه‌ریزی نامناسب در ورزش‌های زمستانی را به فراموشی سپرد.» این یک واقعیت تلخ است که اسکی ایران هیچ پیشرفتی نداشته است. فدراسیون اسکی و اصولاً ورزش‌های زمستانی سال‌هاست حیاط خلوت برخی چهره‌هاست که اجازه دخالت به دیگران را نمی‌دهند. نتیجه کسب‌شده در ناگوا این مسئله مهم را گوشزد می‌کند که وزارت ورزش باید فکری اساسی به حال این فدراسیون کند. باید عملکرد فدراسیون به صورت دقیق بررسی شود و به بهانه‌جویی‌ها کتفا نشود. این روزها همه خوب می‌دانند که کشورمان شاید به لحاظ اقلیم و شرایط جوی موقعیت مناسب کشور‌های صاحب‌مان اسکی دنیا را نداشته باشد، اما نباید این را بهانه کرد و تلاش کرد در راستای برنامه‌ریزی بهتر و اعزام ورزشکاران به اردوهای خارجی انجام نداد.

در نهایت اینکه بر این باوریم ورزشکاران بر تلاش ایران می‌توانند هر غیرممکنی را ممکن کنند و حتی در میدانی که تصورش هم نمی‌شود، پرچم ایران سربلند را بر بالاترین نقاط به اهتزاز در آورند. به طور قطع اسکی و ورزش‌های زمستانی هم از این قاعده مستثنی نیستند و فقط لازم است قدری دلسوزانه‌تر به موضوع نگاه کرد و به باختن عادت نکرد. رتبه ۳۷ در هر شرایطی رتبه خوبی نیست و نمی‌توان آن را تاریخ‌سازی عنوان کرد.